

Θέλετε νὰ μάθετε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπαίτων ἐν Ἀθή-
ναις ;

Ἴδου τί μᾶς ἐβεβαίωσεν εἰς ἔμπορος τῆς Ὁδοῦ Ἐρ-
μοῦ :

Κάθε Σάββατον μοιράζει δύο δραχμῶν δυνάμεις καὶ
δὲν τοῦ φθάνουν.

Δηλαδή ἐκατὸν ἐπαῖται πηγαίνουν εἰς τὸ Κατάστημα
του.

Καὶ πόσοι εἶναι οἱ μὴ πηγαίνοντες ;

Φαντάσθητε τώρα τὴν ἐνόχλησιν τῶν ὄντων αὐτῶν,
ἅτινα κατατάσσονται μετὰ τῶν κωνόπων, τῶν κορέων,
τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ἐμποδίζουν τὴν πελατεῖαν, ἐνοχλοῦσι τὰ νεῦρα, σοῦ
κῆδον τὴν ὁμιλίαν, ταράττουν τοὺς λογαριασμούς του
καὶ κᾶπου κᾶπου σὲ κλέπτουν.

Κοσμονόμος δὲ οὐκ ἠδουλήθη σινιέναι, ἀλλὰ προστα-
τεύει τοὺς νέους αὐτοὺς ὑπηκόους του.

Εὐρίσκομεν σωστὰ, πολὺ σωστὰ, τὰ περὶ νέου θεάτρου
ὑπὸ τῆς Νέας Ἐφημερίδος γραφέντα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς
Κυριακῆς. Ἐκεῖναι αἱ γραμμαί : «Νὰ ἔχωμεν θεάτρον
δύο ἐκατομμυρίων περίπου, εἰς τὸ ὅποτον θὰ ἀπαιτῆται
νὰ πηγαίνωμεν μὲ βελάδαρ οἱ ἄνδρες, καὶ δεκοιτῆ αἱ
κυρίαί, ἐνῶ θὰ διερχώμεθα, ἕως οὗ φθάσωμεν, δρόμους,
ἐφ' ὧν μέχρις ἀστραγάλων θὰ λασπονώμεθα τὸν χειμῶνα
καὶ θὰ σκονιζώμεθα τὴν ἄνοιξιν» ἦσαν ἡ πικροτέρᾳ σά-
τυρα παντὸς ὅ,τι αἰσθάνεται καὶ διανοεῖται εἰς αὐτὸν
τὸν ἀποτροπικίον Ὑδρυκέφαλον τοῦ Ἰακωβάτου, τὸν κα-
λούμενον δυστυχῶς : Ἀθῆναι !

Εὐρίσκομεν σωστὰ, πολὺ σωστὰ τὰ περὶ νέου θεάτρου
ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος ἀντίθετα γραφέντα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς
Τρίτης. Ἐκεῖναι αἱ γραμμαί. «Δυνάμεθα νὰ οἰκοδομήσω-
μεν θεάτρον ἀντὶ 300 χιλ. δρ. μόνον· πιθανὸν καὶ μὲ
ὀλιγώτερα, λέγομεν ἡμεῖς, ἂν θελήσωμεν νὰ πῆξωμεν
ἀπλῶς σκηνὴν νευροσπάστων καὶ νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἐν-
τὸς τὸν φερέοικον Περικλῆ τῆς ἀπόκρεω», εἶναι ἡ πικρο-
τέρα σάτυρα παντὸς ὅστις σκέπτεται ἢ διανοεῖται ἄλ-
λοῖως περὶ τούτων.

Ἀπέσυρε ὁ κ. Ζιρὰρ τὸ σχέδιόν του καὶ μένει ὁ κ.
Τσίλερ μὲ τὸ μονοπώλειόν του.

Ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀκριβῶς ἐφημε-
ρίδι ἀγγελία ὅτι ὁ ἐν Ἀδρ'ανουπόλει βιβλιοπώλης κ.
Κ. Σ. Βλαχόπουλος δέχεται τὴν ἐπιστᾶσιν ἐφημερί-
δων, περιοδικῶν, πωλήσεως βιβλίων κλπ. Ὅσοι θέλετε
νὰ τοῦ κάμετε ἐλεημοσύνην, ἂν καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ
ἐπαγγέλλεται τὸν ἐπαίτην, ἀναθέσάτε του τοιαύτην ἐν-
τολήν. Θὰ σᾶς γράψῃ εἴκοσι γράμματα ὅτι σᾶς ἔκαμε
συνδρομητὰς καὶ στείλετέ του φύλλα καὶ ἐπειτα θὰ
προσβληθῇ ὑπὸ βουδαμάρας—ἐν τοιαύτῃ δὲ βουδαμάρᾳ
θὰ ῥοκανίζῃ ὡς κύων τὰ ὅσα, τὰ χρήματα καὶ τὰ φύλ-
λα σας.

Εἶναι καὶ αὕτῃ ἀγγελία ὡς ἡ ἄλλη ἐκείνη.

Μίαν τοιαύτην ἀγγελίαν θέλομεν δημοσιεύσει προσε-
χῶς καὶ διὰ μερικὸς συνδρομητὰς μας ἐν Βόλῳ, ζητή-
σαντας νὰ ἐγγραφῶσι διὰ τρανῶν ἐπιστολῶν των.

ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΜΑΣ ΕΝ ΣΥΡῃ.

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ).

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰχομεν λυπηρὰς σκηνὰς ἐν
τῷ Προξενίῳ, τῶν ὁποίων ὅμως εὐτυχῶς ἡ ἔκθεσις ἀ-
πέβη πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς ἀρχῆς μας.

Περὶ τὴν 10ην π. μ. ὥραν πέντε κατὰσκοποι τῆς
ἀστυνομίας ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα πρῶν λωποδύτην,
δυστυχῶς ὅμως Ἑλληνα, ἠθέλησαν παραβιάζοντες τὸ ἄ-
συλον τοῦ Προξενίου νὰ ἀπαγάγῃσι διὰ τῆς βίας ὑπο-
πτον ἄτομον καταφυγόν ἐντὸς αὐτοῦ, ἀνέβησαν δὲ μέχρι
τῆς θύρας τοῦ Γραφείου τοῦ κ. Προξένου, ὅποτε εἰς κα-
βάσης τοῖς ἔκαμε τὴν παρατήρησιν ὅτι εὐρίσκονται ἐντὸς
τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενίου.

Εἰς ἀπάντησιν αὐτοὶ ἐξαγαγόντες βεβόλβερ τῆς κυβερ-
νήσεως των ἠπείλησαν τὸν καβάσην ὅτι θὰ πυροβολή-
σουν· ἀλλ' οὗτος, μετὰ δύο ἐτέρων τοῦ προξενίου κα-
βάσιδων καὶ τινων ὑπαλλήλων οὐ μόνον ἀφώπλισαν αὐ-
τοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔδειραν ἀνηλεῶς, κρημνίσαντές τι-
νας τούτων ἀπὸ τῆς κλίμακος.

Οἱ ἄτιμοι οὗτοι ἐτράπησαν εἰς ἀνάνδρον φυγὴν καὶ
δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ προξενίου νὰ συλ-
λάβωσιν εἰμὴ ἕνα ἐκ τούτων ὃν καὶ ἐφυλάκισαν, πρὸς
βεβαίωσιν τῶν γενομένων.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μουτσαρίφου
εἰς ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς ὅστις συνέταξε περι-
ληπτικὴν ἔκθεσιν τῶν γενομένων.

Περὶ δὲ μεσημβρίαν, κατ' ἐντολὴν τοῦ Γενικοῦ Διοι-
κητοῦ, ἐπεσκέφθη τὸν κ. Προξένον ὁ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς
ἀλληλογραφίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἀνώτατος ὑπάλ-
ληλος Διρὰν ἐφένδης, ὅστις ἐξέφρασεν ἐκ μέρους τοῦ
πασᾶ τὴν λύπην του ἐπὶ τοῖς γενομένοις καὶ ἀνήγγειλε
τῷ κ. Προξένῳ ὅτι τὰ πέντε ταῦτα ἄτιμα ἄτομα ἀ-
πεβλήθησαν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ κράτησιν.

Κατὰ τὴν σκηνὴν ταύτην ἤθελον συμβῇ καὶ φόνοι, ἂν
μὴ προελάβανεν ὁ κ. Προξένος νὰ διατάξῃ τοὺς καβά-
σιδες νὰ σταματήσουν, καθόσον εἰς τῶν καβάσιδων ἐπε-
τέθη κατὰ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κατασκόπων ἀθλίου Ἑλ-
ληνος Τσάκωνα διὰ τῆς ἰδίας μαχαίρας, ἣν τῷ εἶχεν
ἀφαιρέσει.

Καλός.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡᾳ.

(ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Καὶ ἄλλη φουρνιά.

Εἶνε ἡ τρίτη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, καὶ ἴσως ἡ
τελευταία.

Περὶ τὰ 600 Ἀλεξανδρινὰ σώματα, ἐφορτώ-
θησαν ἐπὶ τοῦ ὠραίου ἀτμοπλοίου Χίος δι' Ἀλεξάν-
δρειαν, παντοίων γενῶν καὶ εἰδῶν.

Εἶνε οἱ τελευταῖοι αὐτοί, οἵτινες παρέμειναν τῶν λοι-
πῶν, ὅπως ἐορτάσωσιν ἐνταῦθα τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ
Ἀραβῆ, ἐπὶ τὸ Σουλτανικότερον.

Αὐτὸ τὸ φορτίον δύναται τις νὰ τὸ ἀποκαλέσῃ καὶ μελέριο.

Διότι πρὸς πᾶνηγυρισμὸν καὶ ἑκφρασίῃ τῆς χαρᾶς τῶν αἰ ἐν αὐτῷ ὁμογενεῖς . . . ἐνυμφεύθησαν εἰς Σύραν.

Καὶ οὕτω ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ διέρχονται τὰ μελίμηνα, τρώγοντες μελόπητες.

Πλὴν ἔπρεπε νὰ ἦσαι διὰ νὰ καμαρώσῃς τὰ ὠραῖα ζεύγη.

Φαντάσου τοὺς βρακοσαλθαροφόρους Σαμλίδες, πρὸς τὸ φθινόπωρον κλίνοντας ἐπὶ τὸ πολὺ, φέροντας ἐπὶ βραχιόνας, δίκην καλᾶθου, ἀβρὰν Συριανὴν, λουομένην ἐν χρυσῷ καὶ μετὰξῃ.

Ἴδου ἡ μόνη ποικιλία ἐν τῇ νήσῳ μας.

Διότι κατὰ τὰ λοιπὰ ἡσυχάζομεν, ἀρκούμενοι ὅλοι, ὡς σοὶ προέγραψα, μεγάλοι μικροὶ, ἀρσενικοὶ θηλυκοὶ, νὰ κλίνωμεν τὸ ῥῆμα κυνηγῶ. Τί διαβολομανία μᾶς κατέλαβε. Νὰ κυνηγῶμεν ὅλοι ἀνθρώπους καὶ πτηνά.

Ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα κυνηγοί, οἵτινες μὲ μίαν τουφεκίαν, δύνανται νὰ φονεύσωσιν ἕνα ὀρτύκι καὶ ἕνα ζεῦγος ἑμμάτια.

Καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲν εἶνε σπάνιοι.

Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ κυνηγοί, οἵτινες μὲ μίαν ἑμμάτιαν δύνανται νὰ φονεύσωσιν, ὅχι ὀρτύκι, ἀλλὰ κυνηγόν.

Ἄλλ' αἱ τοιαῦται εἶνε σπάνιοι.

Τὸ κυνήγιον ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὴν ἀγοράν μας νὰ κινῆται, τόσον ζωηρῶς, ὡς νὰ λαμβάνῃ καθ' ἑκάστην ὁκάδας συναμικῆς καὶ μάννας.

Οὐδὲ τὰς ἀπογευματινὰς ἐμποδίζει τοῦ ν' ἀρχίσουν τὸν τακτικὸν τῶν δρόμων, ὃν ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς ἐξακολουθοῦσιν, ὡς ἡ Δόρα Δ' Ἰστρίας γράφει καὶ ὡς καγὼ θέλω σοὶ γράψαι.

Bec.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Χωρικός ἀπὸ τὸ Ἀλιβέριον ἔχει μίαν μετοχὴν τῆς Πιστωτικῆς καὶ θέλει νὰ τὴν ἐξαργυρώσῃ εἰς ἀργυρὰ πεντόφραγκα.

Τὸν ὀδηγοῦν εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Τραπεζῆς, ὅστις τοῦ μετρεῖ τοιαῦτα.

— Σωστὰ εἶναι ; τοῦ λέγει ὁ ταμίας.

— Στάσου νὰ τὰ μετρήσω.

Καὶ ἀφοῦ ἐμέτρησε κάμποσα, κ' ἤλθε ἕως τὰ 42,

— "Ε, λέγει, ἀφοῦ ὡς τὰ σαράντα δύο εἶναι σωστὰ, θάναί ὅλα σωστά.

Καὶ φεύγει.

Μικρὸν μυθιστορηματάκι πρὸς χρῆσιν τῶν δύο φύλων :
« Τὴν βλέπει καὶ τοῦ κόβεται ὁ ὕπνος.

« Λαμβάνει ἐκείνη πρότασιν γάμου καὶ ἀρχίζει νὰ μὴν ἔχῃ ὕπνον καὶ αὐτὴ.

« Τὸ λέγει ἡ κόρη στὴ μαμὰ, καὶ χάνει καὶ αὐτὴ τὸν ὕπνον τῆς.

« Ἡ μαμὰ τὸ λέγει σ' τὸν πατέρα καὶ πιάνει καὶ τοὺς τέσσαρας φοβερὴ ἀϋπνία.

« Ὁ πατέρας λέγει τὸ «ναί», καὶ . . . ῥοχαλίζουν γλυκὰ καὶ οἱ τέσσαρες».

Χήραν τριῶν ἡμερῶν ἐπισκέπτεται παλαιὸς φίλος :

— Ἄ ! πόσον λυποῦμαι νὰ σὰς βλέπω μὲ τὰ μαῦρά, τῆς λέγει.

— Λοιπὸν, τοῦ ἀπαντᾷ, φαίνεται ὅτι δὲν μὲ πάνε τὰ μαῦρα ;

Καὶ μία εὐφυΐα τοῦ κ. Δ. Κορομηλᾶ :

— Πῶς δὲν στέλλεις τὰς κωμωδίας σου εἰς τοὺς φυλακισμένους ;

— Τί ; Θέλεις νὰ δραπετεύσουν ὅλοι ;

Ἐν Λαμίᾳ :

Μακάριε οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτοὶ θὰ ποῦνε τὰ ἐξῆς :

« Ὁ κ. . . . πρῶν Βουλευτῆς καὶ ἐπὶ 15ετίαν χρηματίας τοιοῦτος, ὁμιλῶν περὶ Ῥωσίας καὶ ὀργισμένος ἔλεγε μετὰ πολλῆς σοφίας :

— Περίεργο ! Δὲν ἐννοῶ διατί ζητοῦν διὰ τῆς Στέψεως (γάμου κατὰ τὸν βουλευτὴν) τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ νομιμοποιήσουν τὴν θέσιν του ὡς τοιοῦτου !

Καὶ πάλιν ἐν Λαμίᾳ :

Εἰς τὰ Πηγαδούλια ὅπου ἄδει θιάσος Γερμανίδων.

Μίαν ἐξ αὐτῶν μετὰ συγκινήσεως ἀνεκφράστου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας παρετήρει θνητός τις, χωρὶς ν' ἀντιχαιρετᾶται οὔτε δι' ἐνὸς βλέμματος.

Ἐπὶ τέλους τὸν βλέπει.

Ἐνθουσιασμός.

Τραταῖρει ἀπὸ εὐδαιμονίαν ὅλον τὸν κόσμον.

Τὴν ἐπομένην τὸν ἐρωτοῦν :

— Τί ἐκέρδισες ἀπὸ τόσα πού ξώδευες εἰς τραταρίσματα ;

Ἀπαντᾷ :

— "Ενα ἀσπασμὸν ἐρήμην !

Δὲν εἶχε λεχθῇ ἡ ἀπάντησις αὐτῇ, ὅτε εἰς γέρον φιλοσκόμμων, ἐνῶ ἔκοβε πεπόνι,

— Δώστέ μου, λέγει, μιὰ βεντάγια νὰ κρυώσω τὸ πεπόνι μου !!

Τὰ Πηγαδούλια ἔσπασαν ἀπὸ γέλοιου.

Ἀκρον ἄκρον ἀναισθησίας :

Νὰ καίεται τὸ σπῆτι τοῦ γείτονός σου καὶ νὰ ζητῇς ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην νὰ σοῦ δώσῃ φωτιά ν' ἀνάψῃς τὸ τσιγάρο σου.